

DE CE ACEASTĂ CARTE? TREZIREA ÎN FAȚA DEȘTEPTĂRII ISLAMULUI

„Sunați din trâmbiță în Sion! Sunați în gura mare pe muntele Meu cel sfânt, ca să tremure toți locuitorii țării. Căci vine ziua Domnului, este aproape!” – Ioel 2:1-2

În zilele în care trăim, cred că sunt câteva chestiuni asupra cărora Dumnezeu încearcă să atragă atenția Occidentului și mai cu seamă Bisericii Creștine din Occident. Și totuși, din nefericire, până și dintre cei câțiva care par a auzi sunetele trâmbiței din ceruri, cei ce par a discerne sensul lor sunt încă și mai puțini. Semnele împodobesc ca un blazon prima pagină a ziarelor, aproape zi de zi, și totuși puțini par a înțelege spre ce arată ele. Speranța mea este ca această carte să contribuie la deschiderea ochilor multora ca să vadă vremurile care se apropie cu pași repezi. Mai mult, rugăciunea mea este ca această carte să sporească priceperea celor al căror duh este deja plin de discernământ și veghează.

ÎNCĂ UN NON-SENS DESPRE VREMURILE DIN URMĂ?

Înainte de toate, trebuie să identificăm ce tip de atitudine ai tu față de studiul escatologiei, adică față de studiul vremurilor din urmă. Dacă ești o persoană cinică în această privință, aș vrea să-ți cer ceva înainte de a trece mai departe: citește mai întâi anexa. Aceasta explică de ce, în opinia mea, escatologia este un aspect necesar al vieții creștine normative. Dacă ești nesigur cu privire la nevoia de a îmbrățișa pe deplin escatologia biblică, citește, te rog, mai întâi anexa și după aceea întoarce-te aici. Dacă ești deja interesat de escatologie, atunci pornește din acest punct.

TRIUMFUL IGNORANȚEI

Cartea aceasta este, înainte de toate, un studiu al escatologiei islamice (crența cu privire la vremurile din urmă) și al doctrinelor și practicilor islamice specifice care par a se corela – într-o manieră de-a dreptul șocantă – cu descrierile și profețiile biblice legate de zilele din urmă. Prin urmare, mă confrunt cu interesanta provocare de a introduce mare parte din cititorii mei în mai mult decât într-un subiect despre care majoritatea oamenilor sunt în mare măsură neinformați. Cu siguranță, cei mai mulți au o vagă idee despre ceea ce spune Biblia despre „vremurile din urmă” – timpurile acelea dificile care vor cuprinde tot pământul, urgiile, dezastrele ecologice și, în cele din urmă, revenirea lui Isus. Dar chiar și mulți creștini – cei ce citesc Biblia cu regularitate – nu sunt foarte siguri ce să creadă despre multe din amănunțele zilelor din urmă. Și dacă putem spune că ignoranța pe acest subiect este relativ comună, gândiți-vă atunci câți – mai ales din Vest – au vreo cunoștință despre învățătura islamului pe același subiect.

Unii creștini sunt conștienți că, în islam, ca și în creștinism, există o așteptare ca Isus să Se întoarcă din cer pe pământ. Majoritatea creștinilor sunt încântați de acest lucru, văzând în el o oportunitate de a construi punți de dialog între creștini și musulmani. Într-adevăr, întoarcerea lui Isus poate fi un bun punct de plecare pentru un astfel de dialog inter-religios. Din nefericire, însă, dincolo de acest unic punct, cei mai mulți creștini înțeleg, în general, foarte puțin despre perspectiva islamului asupra vremurilor din urmă, ori asupra întoarcerii lui Isus, sau, de fapt, asupra adevăratei naturi a celui care, în islam, este numit „Isus”. În mod cert, mulți creștini care trăiesc sau slujesc în mijlocul musulmanilor dețin o oarecare înțelegere asupra acestor lucruri, dar aceasta nu a fost transmisă Bisericii la scară largă. Este timpul să dăm drumul acestor informații tulburătoare și în lumea nemusulmană. Cartea aceasta reprezintă primul studiu popular comprehensiv al escatologiei islamice în raport cu escatologia biblică. Dincolo, însă, de partea academică sau teologică, ea este și o chemare la trezire. Este o chemare pentru mulți la a conștientiza în ce măsură viitorul Bisericii creștine – și, de fapt, al întregii lumi – și viitorul islamului sunt interconectate, în mod divin și direct.

Prin acest studiu, care prezintă o privire de ansamblu introductivă asupra escatologiei biblice și asupra celei islamice, veți dobândi o imagine mult mai clară asupra viitorului. Suprapunerea credințelor din cele două sisteme și modul în care escatologia islamică o consolidează pe cea creștină sunt remarcabile și de-a dreptul sinistre. Eu cred că acest studiu va fi de ajutor cititorului să înțeleagă în profunzime natura zilelor de pe urmă, iar mulți vor vedea și vor pricepe direcția în care se îndreaptă, galopând, lumea. Și astfel, ajungem la motivul cel mai evident pentru a nu ignora islamul: dramatica creștere și actuala renaștere din sânul lui la nivel mondial.

TREZIREA ISLAMICĂ

Motivul cel mai limpede pentru a studia și a căuta să înțelegem islamul și, cu atât mai mult escatologia islamică, este relativ simplu: islamul este viitorul. Da, ați citit bine: islamul *este* viitorul. Dacă actualele tendințe nu vor suferi o schimbare *dramatică*, islamul va întrece creștinismul și, în foarte scurt timp, va obține titlul de cea mai răspândită religie la nivel mondial. De fapt, conform celor mai multe statistici, aceasta se va întâmpla în mai puțin de 20 de ani. Majoritatea celor ce citiți aceste rânduri veți ajunge să fiți martori ai acestui lucru. Islamul este religia cu cea mai rapidă rată de creștere din lume, de patru ori mai mare decât cea a creștinismului.¹ În prezent, cei ce practică islamul alcătuiesc aproximativ o cincime din populația lumii. Văzând aceste statistici, un experimentat învățător biblic din Anglia a comentat recent: „Dacă tendințele actuale se mențin, în anul 2055, jumătate din totalul nașterilor la nivel mondial vor avea loc în familii musulmane.”² Ceva dramatic și revoluționar se petrece chiar sub ochii noștri, iar cei mai mulți creștini vestici sunt cu totul pe din afară. Scopul acestui capitol este de a informa cititorul despre rapida creștere a islamului. Imaginea pe care urmează să o înfățișez ar putea veni ca o surpriză pentru unii. Alții s-ar putea să fie confuzi. Alții ar putea chiar să o nege, dar acesta este adevărul și trebuie să fie spus. Chiar și de una singură, răspândirea islamului este un puternic strigăt de deșteptare pentru toți creștinii.

---

¹Pawson, *The Challenge of Islam to Christians*, pag. 11.

²Ibid.

Islamul este religia cu cea mai mare rată de creștere, nu doar din lume, ci și din Statele Unite ale Americii, Canada și Europa.³ Rata anuală de creștere a islamului în S.U.A. este de aproximativ 4 procente, dar avem motive întemeiate să credem că este posibil să fi crescut până la 8 procente în ultimii câțiva ani. An de an, zeci de mii de americani se convertesc la islam. Înainte de anul 2001, cele mai multe rapoarte situau numărul la aproximativ 25.000 de americani convertiți la islam în fiecare an.⁴ Poate că nu pare un număr mare, dar, potrivit unor clerici musulmani americani, acest număr anual s-a înmulțit de patru ori începând din 11 septembrie 2001.⁵ Așa este: din 11 septembrie 2001, numărul americanilor convertiți la islam s-a înălțat ca o rachetă. La doar o lună de zile după atacurile de la World Trade Center, au început să curgă tot felul de rapoarte de la moscheile de pe tot cuprinsul Americii. În data de 11 noiembrie 2001, Ala Bayumi, directorul afacerilor arabe de la Conciliul pentru Relațiile Islamo-Americane (CAIR), a făcut următoarea declarație în cotidianul londonez *Al-Hayat*:

Americanii nemusulmani sunt acum interesați să cunoască islamul. Sunt un număr de semne... Bibliotecile și-au epuizat cărțile despre islam... Traducerile englezești ale Coranului au ajuns în capul listei de best-selluri americane... Americanii manifestă o disponibilitate tot mai mare de a se converti la islam după 11 septembrie... Mii de americani nemusulmani au răspuns invitațiilor de a vizita moscheile, asemănându-se cu valurile mării ce se sparg de țărnam unu după altul...⁶

După ce a mărturisit despre dramaticii pași ai islamului ca urmare a atacurilor din 11 septembrie, Bayumi a continuat:

³McDowell și Zaka, *Muslims and Christians*, pag. 6.

⁴Ibid.

⁵Wilgoren, „Islamul atrage convertiți”.

⁶*Al-Hayat* (Londra), 12 noiembrie 2001, citat în Middle East Media & Research Institute, *Muslim American Leaders: A Wave of Conversion to Islam in the U.S. Following September 11*, 16 noiembrie 2001.

Prozelitismul în numele lui Allah nu a fost subminat și nu a fost dat înapoi cu 50 de ani, după cum am crezut noi în primele zile după 11 septembrie. Dimpotrivă, cele 11 zile care au trecut au fost precum 11 ani în istoria prozelitismului în numele lui Allah.⁷

Într-un articol din ziarul britanic *Times of London*, din 7 ianuarie 2002, la doar patru luni după 11 septembrie, citim:

Există dovezi anecdotice constrângătoare atestând o undă de șoc în convertirile la islam din 11 septembrie înapoi, nu doar în Britania, ci și peste tot în Europa și America. Un centru islamic olandez pretinde o creștere de zece ori, în timp ce Proiectul Noilor Musulmani, cu sediul în Leicester [Anglia] și condus de o fostă femeie casnică romano-catolică irlandeză, raportează un „flux constant” de noi convertiți.⁸

De curând, am întrebat o cunoștință musulmană câți americani convertiți la islam văzuse în ultimul an. Mi-a explicat că el însuși luase parte la cel puțin o sută de ceremonii de convertire, doar în ultimul an. În mod similar, am întrebat zeci de musulmani americani dacă au fost martori la o creștere dramatică a convertirilor la islam, după 11 septembrie, iar răspunsul a fost, de fiecare dată, un răspuns da. Datele oficiale mai noi sunt greu de obținut și de analizat, din mai multe motive. Mai întâi, s-au realizat foarte puține studii comprehensive după 11 septembrie, cele mai multe făcându-se, după câte se pare, chiar înainte de 2001. De asemenea, după 11 septembrie, mulți musulmani americani sunt foarte șovăielnici în a da informații operatorilor de teren care vin la moschei cu sondaje. S-a încetățenit suspiciunea, în rândul comunității musulmane, că operatorii de teren adună informații pentru Departamentul de Imigrări al Statelor Unite (DHS) sau pentru FBI. Majoritatea convertiților doresc să rămână relativ anonimi. Dar, în experiența mea, așa anecdotică cum este,

---

⁷*Al-Ahram Al-Arabi* (Egypt), 20 octombrie 2001, citat în Middle East Media & Research Institute, *Muslim American Leaders: A Wave of Conversion to Islam in the U.S. Following September 11*, 16 noiembrie 2001.

⁸Whittell, „Allah a venit bătând la inima mea”.

am vorbit cu mulți americani convertiți la islam după 11 septembrie. Dar iată un alt aspect trist al acestor cifre: Peste 80% din acești americani convertiți la islam au fost crescuți în biserici creștine.⁹ Dacă cifrele mai mari sunt corecte, înseamnă că, an de an, 60.000 de americani crescuți în cămine creștine se convertesc la islam. Cunosce pe cineva care, deși a fost fiu de pastor și a crescut într-o familie profund religioasă și tradițională de creștini, s-a convertit la islam în timpul facultății. Am citit numeroase mărturii ale unor episcopi, preoți, misionari și studenți ai religiilor, ca să nu mai amintesc de creștini din mediul laic, care s-au convertit la islam. Între ei se numără și foști creștini autointitulați „plini de Duhul”. Dacă ești creștin, ai putea obiecta că este cu neputință așa ceva. Dacă așa stau lucrurile, te întrebi de ce nu sunt statisticile acestea mai cunoscute? Poate te întrebi de ce nu cunoști pe nimeni care să se fi convertit. Răspunsurile la aceste întrebări sunt ușoare. Aceste tendințe au trecut, în mare parte, neobservate, în primul rând, pentru că majoritatea musulmanilor americani este concentrată în centrele metropolitane mai mari. Zona metropolitană a orașului Chicago, de exemplu, este căminul a mai bine de 350.000 de musulmani. În orașul New York, sunt de două ori mai mulți musulmani, peste 700.000.¹⁰ O altă statistică importantă, care lămurește de ce nu se discută mai mult despre această problemă în bisericile americane de albi, arată că 85% din americanii convertiți la islam sunt afro-americani. America creștină albă nu a fost influențată de acest fenomen nici pe departe atât de puternic pe cât este America creștină de culoare. Islamul mătură, pur și simplu, orașele, ceea ce reprezintă un comentariu foarte trist asupra discontinuității și lipsei de unitate din biserica americană. O autoritate între musulmani estimează că, până în 2020, majoritatea centrelor urbane americane vor fi predominant musulmane.¹¹ Dar cu cât crește numărul convertirilor, se schimbă și fața convertitului musulman. La scurt timp după 11 septembrie, postul de radio National Public Radio a realizat o emisiune specială pe tema islamului și a celor care se convertiseră după 11 septembrie:

---

⁹McDowell și Zaka, pag. 6.

¹⁰Ibid., pag. 6.

¹¹Ibid., pag. 7.

Unul dintre subiectele cele mai importante [într-o emisiune a NPR] a fost un interviu cu mai multe tinere de la universități americane care s-au convertit de curând la islam, prin intermediul Societății Islamice din Boston. Acestea dețin diplome avansate din partea unor universități din Boston, precum Harvard, și au vorbit despre puterea și măreția islamului, despre statutul elevat al femeilor în islam și despre motivul pentru care s-au convertit la islam. Programul a fost difuzat de mai multe ori pe tot cuprinsul Statelor Unite...¹²

Dintr-un articol din *New York Times* din 22 octombrie 2001, citim un fragment din povestea lui Jim Hacking:

Acum nouă ani, Jim Hacking era în curs de formare ca preot iezuit. Acum, este avocat de drept maritim în St. Louis, petrecându-și mare parte din ultima lună explicând islamul la întruniri inter-religioase... A făcut *Shahadah* [ceremonia de convertire la islam] pe 6 iunie 1998. „*Lucrul de care m-am ținut întotdeauna strâns este că există un singur Dumnezeu, care nu are egali și care nu are nevoie de un fiu care să vină să facă treaba în locul Lui.*”¹³ (sublinierea adăugată)

Mărturia tipică a unui convertit fost creștin este următoarea:

Copil fiind, Jenniffer Harrell frecventa biserica și școala duminicală. La liceu, era în echipa de majorete și se întâlnea cu un jucător de fotbal american. După colegiu, a lucrat cu tinerii la metodiști. La vârsta de 23 de ani, a devenit musulmană. „Am crescut în Plano și am făcut tot ceea ce am crezut că trebuie să fac”, spune d-ra Harrell, acum în vârstă de 29 de ani, din Dallas. „M-am dus la biserică. M-am dus la petreceri. Dar nu mă preocupa raiul sau iadul. Le luam pe toate așa cum veneau.”

---

¹²Middle East Media & Research Institute, *Muslim American Leaders: A Wave of Conversion to Islam in the U.S. Following September 11*, 16 noiembrie 2001.

¹³Wilgoren, „Islamul atrage convertiți”.

În cele din urmă, a obținut o slujbă în vânzări, unde colegii ei musulmani i-au făcut cunoștință cu islamul. Unuia dintre ei îi făcea plăcere să dezbată religia, fapt care a determinat-o pe d-ra Harrell să își regândească credința creștină. A studiat Biblia, dar și islamul, ca să-și poată apăra mai bine credința. În schimb, a ajuns să fie intrigată de faptul că musulmanii se rugau de cinci ori pe zi, posteau și dădeau pomeni ca mod de viață. „Eu nu eram genul de creștin care se ruga în fiecare dimineață”, a spus ea.

Credințele musulmane despre Isus aveau mai mult sens în mintea ei din cauză că ei Îl venerau ca pe un profet și nu ca pe Fiul lui Dumnezeu. „Pe când eram creștină, niciodată nu am înțeles de ce a trebuit Isus să moară pentru păcatele mele”, a spus d-ra Harrell. „La o adică, sunt păcatele mele.” Înainte să devină musulmană, a vizitat un slujitor creștin. A spus că l-a întrebat de ce creștinii consumă carne de porc, de ce femeile nu își acoperă capul în biserică și de ce creștinii ieșeau la întâlniri romantice. „Am vrut ca el să apere Biblia”, a spus ea. „I-am dat tot ceea ce găsisem că era greșit în interpretarea creștinilor.” Răspunsurile lui nu au mulțumit-o.¹⁴

Povești precum cea a lui Jim Hacking și a lui Jennifer Harrell sunt cu duiumul. Eu însumi am citit, probabil, o sută de asemenea istorii de viață.

O NOUĂ OPȚIUNE MONOTEISTĂ

În trecut, ori de câte ori occidentalii ajungeau să creadă într-un Dumnezeu personal și se hotărau să facă din această credință un aspect primar al vieților lor, de obicei găseau expresia credinței lor într-o biserică creștină. Dar acum, pe măsură ce islamul câștigă teren în Occident, mulți își dau seama că creștinismul nu estesingura

---

¹⁴Hogan, „Atras spre islam”.

opțiune monoteistă ce le stă la îndemână. Din păcate, mulți aleg islamul în locul creștinismului. David Pawson, un învățător biblic prominent și autor englez, evocă experiența unuia dintre prietenii săi:

Un prieten creștin de-al meu este consilier într-o școală de stat. A fost încântat când un băiat pe care încerca să-l ajute să-și găsească un scop în viață i-a spus că ajunsese să fie convins că există un Dumnezeu personal în care poate să creadă. Spre surprinderea și dezamăgirea lui, însă, acest băiat englez i-a spus, câteva săptămâni mai târziu, că se făcuse musulman. A fost unul dintre multele mii care făcuseră aceeași alegere.¹⁵

Odată cu răspândirea islamului în Vest, povestea aceasta se va repeta, cu siguranță, de multe ori.

UN AVERTISMENT PENTRU ANGLIA

În cartea sa, *The Challenge of Islam to Christians* [Provocarea lansată de islam creștinilor], Pawson dă un avertisment care ar putea fi unul profetic autentic, nu doar pentru Anglia, ci și pentru toată Biserica occidentală. Pawson, conducător cu experiență și respectat în Biserica din Anglia, povestește o experiență pe care a avut-o de curând pe când asculta prelegerea lui Patrick Sookhdeo, o figură cu autoritate cunoscută pe tema islamului. Dacă un conducător cu mai puțină distincție ar fi făcut următoarea declarație, am fi putut tot atât de bine să o ignorăm, în mod justificabil, dar pentru că îi aparține lui David Pawson, ar trebui să ne trezească la realitate:

În toiul discursului său, deopotrivă pe neașteptate și fără nicio legătură cu conținutul acestuia, am fost copleșit, brusc, de ceea ce ar putea trece drept o premoniție că islamul va cuceri această țară [Anglia]. Îmi amintesc că ședeam acolo perplex și chiar tremuram. Nu doar ascultam o prelegere interesantă despre o religie și o cultură în care credeau și pe care

---

¹⁵Pawson, *The Challenge of Islam to Christians*, pag. 36.

o practicau alții. Ceea ce auzeam era despre viitorul nostru!¹⁶

În restul cărții, Pawson parcurge ceea ce el consideră că sunt câteva răspunsuri adecvate din partea creștinilor la predicția lui. Planul de acțiune recomandat de el presupune trei componente principale: realitatea, relația și neprihănirea. Nu mă voi strădui să prezint în detaliu aceste trei componente, pentru că Pawson a făcut-o deja, cu multă convingere. După cum era de așteptat, avertismentul lui Pawson s-a dovedit a fi o sursă de controverse încinse în sânul Bisericii din Anglia. Adevărata întrebare, însă, în opinia mea, este nu dacă avertismentul lui Pawson se va adevăra sau nu, ci, mai degrabă, dacă Biserica din Anglia va alege să implementeze planul de reacție recomandat de Pawson. Rămâne de văzut.

PUNÂND FAPTELE ÎN ECHILIBRU

Acum, scopul meu nu este de a reda o imagine exagerat de mohorâtă. De asemenea, vreau să scot în evidență și faptul că, peste tot în lume, musulmanii se convertesc la creștinism. Mulți musulmani au pretins, în repetate rânduri, că niciun musulman nu părăsește vreodată islamul. Această declarație poate fi lesne respinsă. Un șeic musulman a afirmat, recent, că doar în Africa, în fiecare an, șase milioane de musulmani se convertesc la creștinism. Asta înseamnă aproximativ 667 pe oră sau 16.000 pe zi. Din ianuarie 2003 și până la jumătatea lui 2004, lucrarea evanghelistului german Reinhard Bonnke a văzut peste zece milioane de africani ce au luat decizia de a-L urma pe Isus. Mare parte dintre aceștia erau musulmani. De fapt, musulmani de pretutindeni iau hotărârea de a se face ucenicii lui Isus.¹⁷ Multe dintre aceste decizii urmează unui vis spiritual sau unei viziuni.¹⁸ Sunt multe mărturii minunate și pline de putere despre bunătatea arătată de Dumnezeu în viețile musulmanilor care au ajuns să-L cunoască pe Isus. Cred din toată inima mea că Orientul Mijlociu va vedea o

¹⁶Ibid., pag. 6, 7.

¹⁷Al-Jazeera, *Christianization in Africa*, 12 decembrie 2001, <http://www.aljazeera.net/programs/shareea/articles/2000/12/12-12-6.htm>. Pentru o traducere în engleză, vezi: <http://www.islamreview.com/articles/fastdemiseprint.htm>.

¹⁸„Cine este Isa Al-Masih – Omul în alb?” <http://isaalmasih.net/>.

trezire a musulmanilor care vor îmbrățișa credința biblică în Isus. Creștinismul din America Latină, Asia și Africa experimentează acum ceva ce nu putem numi altfel decât trezire. Dar aceasta nu neagă faptul că, în continuare, creșterea islamului este mult mai rapidă decât cea a creștinismului, nu doar în Canada, America, Anglia și Europa, ci peste tot în lume. Acum, se cuvine să precizez aici că această creștere accelerată a islamului se datorează, în mare parte, ratelor natalității mai mari în rândul musulmanilor. Musulmanii au, pur și simplu, mult mai mulți copii decât creștinii. Deși dezvoltarea islamului nu își are prima sursă în convertiri, în ciuda acestui lucru, el crește și se răspândește mult mai rapid decât creștinismul. Adevărul simplu este că Biserica occidentală a pierdut cu totul din vedere importanța de netăgăduit a islamului la nivel mondial.

Deocamdată, ideea este că *credințele celei de-a doua religii ca mărime și rată de creștere în plan mondial ar trebui să conteze pentru noi*. Și asta cu atât mai mult în lumina potențialului islamului de a deveni religia cu cei mai mulți adepți din lume. Putem prezice cu acuratețe că, dacă islamul va întrece cândva creștinismul devenind prima religie mondială, sau chiar și pe măsură ce se apropie de acest titlu, va sosi un punct critic când rata dezvoltării sale va crește exponențial. Convertirile în ideea de a fi de partea celui mai tare și confuzia în rândul creștinilor credincioși vor fi la ordinea zilei. Nu putem subestima puterea unei tendințe mondiale. Într-adevăr, unul dintre principalele aspecte ale zilelor din urmă este ceea ce Biblia numește „marea apostazie”, o lepădare de credința creștină semnificativă la nivel mondial. Deși islamul există azi ca o religie nesigură, care se frământă cu întrebarea de ce îngăduie Allah să rămână o prezență inferioară creștinismului pe pământ, va veni ziua când creștinii, la rândul lor, vor fi nevoiți să se întrebe de ce a îngăduit Dumnezeu islamului să întrecă creștinismul în dezvoltare și influență. Lucrul acesta s-ar putea întâmpla în 15 ani de acum înainte, sau chiar mai curând. Sincer, eu trag nădejde că nu va fi cazul, dar, în prezent, sunt câțiva indicatori care par a sugera altceva. Singura speranță de schimbare a acestei tendințe este o trezire importantă, la nivelul întregii lumi, una cum nu s-a mai văzut. Dar acum, când tendința se află abia la început în America, este încă timp să ne informăm și să ne pregătim pentru ceea ce se

anunță a fi cea mai mare provocare cu care s-a confruntat vreodată Biserica. Așa cum am afirmat adineauri, islamul este viitorul (chiar dacă doar pentru o vreme). A sosit timpul ca Biserica să dea ochii cu realitatea. După cum s-a exprimat fratele Andreas, bărbatul care a ajuns să fie renumit pentru contrabanda cu Biblie în spatele Cortinei de Fier (așa cum ni se povestește în lucrarea clasică creștină *Contrabandist pentru Dumnezeu*¹⁹), în 1994, „Ce a fost comunismul pentru secolul XX va fi islamul pentru următoarea sută de ani.”²⁰

CONCLUZIE

Așadar, poate că acum admiți că este important să ne informăm cu privire la islam, dar te întrebi de ce să înțelegem în mod specific *escatologia* islamică. Iată o întrebare bună. Te rog, gândește-te pe îndelete la câteva dintre următoarele lucruri: Biblia ne lămurește că principalul plan al diavolului, pentru zilele din urmă, a fost, în ultimele câteva mii de ani, să ridice doi oameni, pe *Anticrist* și pe *prorocul mincinos*, pe post de instrumente principale pentru înșelarea locuitorilor pământului. Cum oare a plănuit să-i cuprindă pe cei 1,5 miliarde de musulmani ai lumii în această mare înșelare de la sfârșitul lumii? N-a reușit el să prevadă și să-și întocmească o strategie legată de răspândirea globală a islamului? Sau mai degrabă i-a inclus pe musulmanii lumii în această strategie pentru vremurile din urmă? Va suferi și islamul, cea de-a treia religie monoteistă a lumii, persecuția din partea lui Satan, alături de creștini și evrei, și se vor opune cu toții lui Anticrist, împreună? Sau, pur și simplu, se va supune și islamul – religia care se mândrește că opune rezistență oricărei forme de idolatrie – unui conducător religios demonic și fals, fără să se lupte cu adevărat?

Ani de-a rândul, L-am întrebat pe Dumnezeu despre aceste lucruri. Cu timpul, adâncindu-mi cunoștințele despre islam, răspunsurile la întrebările mele mi-au devenit foarte clare. Cartea aceasta este strădania mea de a vă împărtăși cele aflate de mine. Îmi dau seama că această declarație poate părea puternică, dar sunt convins că informațiile prezentate în această carte vor demonstra

¹⁹Fratele Andreas, *Contrabandist pentru Dumnezeu*, ed. Peregrinul, Cluj-Napoca, 2016

²⁰Fratele Andreas, *Light Force*, pag. 140.

faptul că islamul este, cu adevărat, vehiculul principal de care Satan se va folosi pentru a împlini profețiile Bibliei cu privire la viitorul sistem politic/religios/militar al Anticristului, care va copleși lumea întreagă chiar înainte de cea de-a doua venire a lui Isus Cristos.